

הפועל, החקלאי, החייל הנוצרי
(פטיש, מגל, חרב)

הלוא כאש דברי נאם יהוה וכפטיש אשר שבר צור לגזרים ירמיהו כג כט

הכניסו את המגל כי בשל הקציר בואו רדנו כי מלאה הַמַּעֲבָר, ירדו על גדותיהם כי רבתה רעתם. יואל ג' יג

וישוע הסתובב בכל הערים והכפרים, לימד בבתי הכנסת שלהם, מבשר את בשורת המלכות ומרפא כל מחלה וכל חולי בעם. אך כראה את ההמונים, נרגש עליהם כי התעייפו ונפוצו כצאן שאין להן רועה. אז אמר לתלמידיו: הקציר אמנם רב, אך הפועלים מעטים; התפללו לכן לאדון הקציר שישלח פועלים לקצירו. מתי ט' 35-38

'לכן אמר להם הקציר אמנם גדול, אך הפועלים מעטים; התפללו לכן לאדון הקציר שישלח פועלים לקצירו. לוקס י 2

אמר להם ישוע: " מאכלי הוא לעשות את רצון שלחני ולסיים את מלאכתו. הלא אתם אומרים: עוד ארבעה חדשים, ואז יבוא הקציר? הנה אני אומר לכם: שאפו עיניכם והביטו בשדות, כי כבר לבנים הם לקציר. והקוצר מקבל שכר ואוסף פרי לחיי עולם, למען ישמחו גם הזורע וגם הקוצר. ובכך אמת הדבר: אחד זורע ואחר קוצר. שלחתי אתכם לקצור את אשר לא עמלתם, אחרים עמלו, ואתם נכנסתם לעבודתם." יוחנן ד':34-38

עלי לעשות את מעשי שלחני כל עוד היום; יבוא הלילה, כאשר איש אינו יכול לעבוד. יוחנן ט' 4

לכן, אחי האהובים, היו איתנים, בלתי ניתנים להזזה, שופעים תמיד בעבודת האדון, כי ידעתם כי עמלכם אינו לשווא באדון. קורינתים א' ט"ו 58

'ואל נתעייף מעשה טוב, כי בעיתונו נקצור, אם לא נתעייף. גלטים ו', ט

ולקחו את קסדת הישועה ואת חרב הרוח, שהיא דבר אלוהים: אפסים ו' 17

לכן אתה בני, התחזק בחסד אשר במשיח ישוע. ואת הדברים אשר שמעת ממני בין עדים רבים, הפקיד בידי אנשים נאמנים, אשר יוכלו ללמד גם אחרים. לכן אתה סבל קשות, כחייל טוב של ישוע המשיח. איש לוחם אל יתעסק בענייני החיים האלה, למען ירצו את מי שבחר בו להיות חייל. ואם אדם נאבק גם הוא לניצחון, לא יכתר, אלא אם כן נאבק כדין. טימותיאוס ב' ב':1-5

התאמץ להראות את עצמך נסבל לפני אלוהים, פועל שאינו צריך להתבייש, המחלק נכון את דבר האמת. טימותיאוס ב' ב' 15

כי דבר אלוהים חי וחזק וחד מכל חרב פיפיות, וחודר עד מבדיל נפש ורוח ומפרקים ומח העצם, והוא מבחין מחשבות ומחשבות הלב. עברים ד' 12

,וְצַדִּיקִים יְחִיוּ לְעוֹלָם, וְגַם שְׂכָרָם עִם עֶלְיוֹנוּ, וְשָׂגְרָתָם עִם עֶלְיוֹנוּ, לָכֵן יְקַבְּלוּ מַמְלָכָה תְּהִירָה וְכֶתֶר תְּהִירָה מִיַּד יְהוָה כִּי בִּימִינוּ יַכְסֵם, וּבִזְרוֹעוֹ יַגִּיר עֲלֵיהֶ, וַיָּשִׂים אֶת הַנְּשִׂיחָה לְנַקָּמוּת אוֹיְבָיו. יִלְבַּשׁ צֶדֶק כְּצִין, וְדִפְט אֱמֶת תַּחְסַפָּה. קֹדֶשׁ 'יְקַבֵּל לְמָגֵן אִינּוּן. חֲרוֹן חָרֵב יְחַדֵּס לְחֶרֶב, וְהָעוֹלָם יִחַלֵּם עִמּוֹ בְטַעֲוִים. חָכְמַת שְׁלֹמֹה ה', ט"ו-כ

אל תשנאו מלאכת עבודה קשה וגם לאיכר אשר צוה עליון. קהלת ז', ט"ו

איך יוכל להשיג חכמה אשר אוחז במחרשה, אשר מתפאר במשחית, אשר מניע שוורים ועסוקים במלאכתם, ועל פרים מדבר? הוא נותן את נפשו לחרוש, ושקדן לתת לפרות מספוא. כן כל נגר ואומן, אשר עמל לילה ויום: והחותכים והחורטים חותמות, והשקדן לעשות גיוון רב, ומתמסרים לתמונות מזויפות, וצופים לסיים מלאכה: גם הנפח יושב על הסדן, ומביט במעשה הברזל, אדי האש מכלים את בשרו, והוא נלחם בחום הכבשן: קול הפטיש והסדן תמיד באוזניו, ועיניו עדיין מביטות בתבנית הדבר אשר הוא עושה; הוא קובע את נפשו לסיים את מלאכתו, וצופה ללטשה בצורה מושלמת: כן הקדר יושב מלאכתו, ומסובב את הגלגל ברגליו, אשר תמיד קשוב מלאכתו, ועושה את כל מלאכתו במספר; יַעֲשׂוֹר אֶת הַחֶמֶר בְּזֶרוֹ, וְכֹחַ אֶת כֹּחוֹ לְפָנֵי רַגְלָיו; יְשַׁמְשִׁיעַ אֶת הַכִּבְר; כָּל אֵלֶּה סוֹמְחִים בִּיָדָם, וְכָל חָכָם בַּמַּעֲשָׂתוֹ. בְּלֹא אֵלֶּה לֹא תִשְׁכַּב עִיר; וְלֹא יָשָׁבוּ אֶת רֹב בְּעַל; לֹא יֵשְׁבוּ עַל כֹּחַ שֹׁפְטִים, וְלֹא יָבִין גַּם מִשְׁפָּט; צֶדֶק וְמִשְׁפָּט לֹא יִמָּצוּ; וְלֹא יִמָּצוּ בְּמַשְׁלִים; וְהֵם יְשַׁמְרוּ אֶת מִשְׁלָם; וְכָל חפציהם בַּמַּעֲשֶׂה מְכֵשָּׁם.
קהלת ל"ח:25-34